

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2016/309

af 26. november 2015

om ækvivalens med hensyn til den tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Bermuda, i forhold til den ordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF, og om ændring af Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾, særlig artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4 og 5, og artikel 260, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv 2009/138/EF indføres der en risikobaseret tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen. Direktiv 2009/138/EF finder fuldstændig anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen fra den 1. januar 2016.
- (2) I henhold til artikel 311 i direktiv 2009/138/EF kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter som omhandlet i direktivet også inden dets anvendelsesdato.
- (3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de solvensregler, som et tredjeland anvender på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland, er ækvivalente. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, behandles genforsikringsaftaler indgået med selskaber med hovedsæde i det pågældende tredjeland på samme måde som genforsikringsaftaler indgået med selskaber, der har opnået tilladelse i henhold til nævnte direktiv.
- (4) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår tredjelandsforsikrings-selskaber, der deltager i koncerner med hovedsæde i Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, kan sådanne koncerner, forudsat at fradrag og aggregering anvendes som konsolideringsmetode i forbindelse med deres indberetning på koncernniveau, tage hensyn til beregningen af kapitalkrav og disponibel kapital (kapitalgrundlag) i henhold til reglerne i den pågældende ikke-EU-jurisdiktion frem for at anvende direktiv 2009/138/EF ved beregning af koncernens solvenskrav og det anerkendte kapitalgrundlag.
- (5) Artikel 260 i direktiv 2009/138/EF vedrører spørgsmålet om ækvivalens, for så vidt angår forsikrings- og genforsikringsselskaber, hvis moderselskabet har hovedsæde uden for Unionen. Når det er blevet fastslået, at der foreligger ækvivalens, forlader medlemsstaterne sig i overensstemmelse med artikel 261, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF på det ækvivalente koncerntilsyn, der udøves af tilsynsmyndighederne i tredjelandet.
- (6) Et tredjelandets regler anses for at være fuldt ud ækvivalente med de regler, der er fastsat ved direktiv 2009/138/EF, hvis de opfylder krav, som giver forsikringstagere og begunstigede et sammenligneligt omfang af beskyttelse.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

- (7) Den 11. marts 2015 rådgav Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽¹⁾ Kommissionen om den gældende regulerings- og tilsynsordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner i Bermuda. Efter at Bermuda vedtog ændret forsikringslovgivning i juli 2015, vedtog EIOPA en ajourføring af sin rådgivning den 31. juli 2015. EIOPA's rådgivning er baseret på den relevante lovgivning i Bermuda, herunder Insurance Amendment (No 2) Act 2015 (i det følgende benævnt »loven«), der blev vedtaget i juli 2015, og som træder i kraft den 1. januar 2016, den adfærdskodeks for forsikringsvirksomhed (Insurance Code of Conduct), som er blevet ændret med virkning fra juli 2015, og de reviderede forsikringstilsynsregler, der er blevet vedtaget af Bermudas Monetary Authority (i det følgende benævnt »BMA«), og som træder i kraft den 1. januar 2016. Kommissionen har baseret sin vurdering på oplysningerne fra EIOPA.
- (8) Der skal i betragtning af bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35⁽²⁾, navnlig artikel 378, 379 og 380, samt EIOPA's rådgivning, lægges en række kriterier til grund for vurdering af ækvivalens i henhold til artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.
- (9) Disse kriterier omfatter visse krav, som er fælles for to eller flere af artiklerne 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, som gælder for soloforsikrings- eller genforsikringsselskaber og for forsikrings- eller genforsikringskoncerner. Det præciseres således i denne retsakt, om forsikringsselskaber ansues individuelt (»solo«) eller på koncernniveau, idet soloselskaber ikke nødvendigvis indgår i en koncern. Kriterierne omfatter beføjelser, solvens, ledelse, gennemsigtighed, samarbejde mellem myndigheder og håndtering af fortrolige oplysninger samt afgørelsernes indvirkning på den finansielle stabilitet.
- (10) For så vidt angår redskaber, beføjelser og ansvar har det lokale tilsyn, BMA, beføjelse til reelt at føre tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsvirksomhed og pålægge sanktioner eller træffe tvangsfuldbyrdsforanstaltninger, hvor det er nødvendigt, f.eks. tilbagekalde et selskabs erhvervslicens eller udskifte hele eller en del af dets ledelse. BMA råder over de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer, den nødvendige ekspertise, kapacitet og det nødvendige mandat til effektivt at beskytte alle forsikringstagere og begunstigede.
- (11) For så vidt angår solvens bygger Bermudas vurdering (Bermuda Capital Solvency Requirement (BSCR)) af den finansielle situation for forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller -koncerner på fornuftige økonomiske principper, og solvenskravene er baseret på en økonomisk værdiansættelse af alle aktiver og passiver, den såkaldte Economic Balance Sheet. Dette sikrer sammenlignelighed mellem forsikringsselskaber. BSCR-reglerne kræver, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber har tilstrækkelige finansielle midler, og der opstilles kriterier for forsikringsmæssige hensættelser, investeringer, kapitalkrav (herunder minimumskapital) og kapitalgrundlag; BMA skal foretage indgreb rettidigt, hvis kapitalkravene ikke overholdes, eller hvis forsikringstagernes interesser trues. Kapitalkravene er risikobaserede med henblik på at dække kvantificerbare risici. Hovedkapitalkravet, det såkaldte Enhanced Capital Requirement (ECR), beregnes således, at det dækker uforudsete tab som følge af eksisterende forretningsvirksomhed. Hertil kommer, at det absolutte minimumskapitalkrav, kaldet Minimum Solvency Margin, ikke i øjeblikket er risikobaseret, men BMA vil ændre det og anvende en minimumsgrænse på 25 % af ECR for alle livsforsikringsselskaber med virkning fra den 1. januar 2017. BMA vil indføre disse krav til lovpligtig kapital og overskud fra udgangen af 2015 til alle kategorier af forsikringsselskaber, undtagen for captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber. Hvad angår modeller kan forsikringsselskaber anvende en standardformel eller en intern model.
- (12) For så vidt angår ledelse kræver Bermudas solvensregler, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber indfører et effektivt ledelsessystem, som indebærer, at de navnlig pålægges at have en klar organisationsstruktur, egnetheds- og hæderlighedskrav til de personer, der reelt driver selskaberne, og effektiv formidling af informationer inden for selskaberne og til BMA. Endvidere fører BMA et effektivt tilsyn med outsourcete funktioner og aktiviteter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

- (13) BSCR-reglerne kræver også, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner har risikostyrings-, compliance-, intern audit- og aktuarfunktioner. BCSR-reglerne pålægger dem at have et risikostyringssystem, der kan identificere, måle, overvåge, styre og indberette risici, og et effektivt internt kontrolsystem.
- (14) Den ordning, der er gældende i Bermuda, kræver, at ændringer i strategien for eller ledelsen af forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller -koncerner eller i kvalificeret deltagelse i sådanne selskaber eller koncerner er i overensstemmelse med sund og forsigtig ledelse. Navnlig indberettes erhvervelser og ændringer af forretningspolitik eller af kvalificeret deltagelse i forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringskoncerner til BMA, som kan pålægge passende sanktioner, hvis det er berettiget, f.eks. forbyde en erhvervelse. Loven indeholder bl.a. bestemmelser om udvidelse af kravene om, at aktionærer skal anmelde afhændelse af aktier i offentlige og private virksomheder.
- (15) For så vidt angår gennemsigtighed er forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner forpligtet til at forelægge BMA de oplysninger, som er nødvendige for tilsynet, og til mindst én gang årligt at offentliggøre en rapport om deres solvens og finansielle situation. Den type kvalitative og kvantitative oplysninger, der skal offentliggøres, er i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF. Kravene om, at forsikringsselskaber og koncerner skal offentliggøre en rapport afspejler i vid udstrækning bestemmelserne i direktiv 2009/138/EF. Der kan indrømmes undtagelser, hvis videregivelse af oplysninger ville resultere i en konkurrencemæssig ulempe for selskaberne. Selv i et sådant tilfælde vil de væsentlige oplysninger om solvens og finansielle situation dog blive offentliggjort i henhold til Bermudas regler.
- (16) For så vidt angår tavshedspligt og samarbejde og udveksling af oplysninger bestemmer den ordning, der er gældende i Bermuda, at alle personer, der arbejder eller har arbejdet for BMA, herunder revisorer og eksperter, der handler på BMA's vegne, er underlagt tavshedspligt. Tavshedspligten indebærer også, at fortrolige oplysninger ikke må videregives, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, dog uden at dette berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen. Endvidere anvender BMA kun fortrolige oplysninger fra andre tilsynsmyndigheder i forbindelse med udøvelsen af sit hverv og til formål som fastsat i lovgivningen. Den ordning, der er gældende i Bermuda, kræver endvidere, at når et forsikringsselskab eller genforsikringsselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjeparter, der er involveret i forsøg på at redde genforsikringsselskabet, videregives. BMA må kun udveksle fortrolige oplysninger modtaget fra en anden tilsynsmyndighed med myndigheder, organer eller personer, som er underlagt tavshedspligt i Bermuda, med udtrykkelig tilladelse fra nævnte tilsynsmyndighed. Der er undertegnet aftalememoranda med Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation og med alle EU-medlemsstaterne med henblik på at koordinere internationalt samarbejde, navnlig om udveksling af fortrolige oplysninger.
- (17) For så vidt angår indvirkningen af BMA's afgørelser er BMA og Bermudas øvrige myndigheder, som har til opgave at sikre velfungerende finansielle markeder, i stand til at vurdere, hvordan afgørelser vil indvirke på stabiliteten i finansielle systemer globalt, navnlig i nødsituationer, og til i forbindelse med ekstraordinære bevægelser på de finansielle markeder at tage hensyn til deres mulige procykliske virkninger. I overensstemmelse med den ordning, der er gældende i Bermuda, finder der regelmæssigt møder sted mellem ovennævnte myndigheder med henblik på at udveksle oplysninger om risici for den finansielle stabilitet og koordinere tiltag. Det samme sker på internationalt plan, hvor Bermudas myndigheder f.eks. udveksler oplysninger med tilsynsmyndighederne i EU-medlemsstaterne og med EIOPA om spørgsmål vedrørende finansielle stabilitet.
- (18) I artikel 378 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 opstilles der endvidere særlige ækvivalenskriterier for genforsikringsvirksomhed og for koncerntilsyn.
- (19) For så vidt angår de særlige kriterier for genforsikringsvirksomhed i artikel 378 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er adgangen til at udøve genforsikringsvirksomhed betinget af en forudgående tilladelse fra BMA.
- (20) For så vidt angår de særlige kriterier for koncerntilsyn i artikel 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35 er BMA bemyndiget til at fastslå, hvilke selskaber der er omfattet af tilsyn på koncernniveau, og til at føre tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern. BMA fører tilsyn med alle forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som et deltagende selskab, jf. artikel 212, stk. 1), litra a), i direktiv 2009/138/EF, udøver bestemmende eller betydelig indflydelse på.
- (21) BMA er i stand til at vurdere risikoprofilen samt den finansielle situation og solvensen for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der er en del af en koncern, samt den pågældende koncerns forretningsstrategi.

- (22) Indberetningsprocedurerne og de regnskabsmæssige procedurer gør det muligt at overvåge koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, som forsikrings- eller genforsikringskoncerner mindst én gang årligt skal aflægge rapport om.
- (23) BMA begrænser anvendelsen af kapitalgrundlaget for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis det ikke kan stilles til rådighed til dækning af kapitalkravet for det deltagende selskab, som koncernsolvensen beregnes for. Beregningen af koncernsolvensen giver et resultat, som mindst svarer til det resultat, der fås ved metoderne i artikel 230 og 233 i direktiv 2009/138/EF, uden dobbelt anvendelse af kapitalgrundlag og efter eliminering af den kapital, der er skabt inden for en koncern ved hjælp af indbyrdes finansiering.
- (24) Da ordningen derfor opfylder alle kriterierne i artikel 378, 379 og 380 i delegeret forordning (EU) 2015/35, bør det gældende regulerings- og tilsynssystem for forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner i Bermuda anses for at opfylde kriterierne for fuldstændig ækvivalens i artikel 172, stk. 2, artikel 227, stk. 4, og artikel 260, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF, bortset fra reglerne vedrørende captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber, som er omfattet af et andet regelsæt.
- (25) Direktiv 2009/138/EF finder anvendelse fra den 1. januar 2016. Denne afgørelse bør derfor også tilkende ækvivalens fra nævnte dato til den solvens- og tilsynsordning, der er gældende i Bermuda.
- (26) Ved Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 ⁽¹⁾ blev der tilkendt midlertidig ækvivalens for så vidt angår solvensordninger, der er gældende i Australien, Bermuda, Brasilien, Canada, Mexico og USA. Af hensyn til retssikkerheden, og i lyset af at de solvensregler, der gælder i Bermuda for forsikrings- eller genforsikringsselskaber og -koncerner, opfylder kriterierne for fuld ækvivalens, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber, er det nødvendigt at ændre nævnte delegerede afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den solvensordning, der er gældende i Bermuda, og som finder anvendelse på den genforsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i Bermuda, anses for at være ækvivalent med ordningen i afsnit I i direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber.

Artikel 2

Den tilsynsordning, der er gældende i Bermuda, og som finder anvendelse på den forsikringsvirksomhed, der udøves af selskaber med hovedsæde i Bermuda, anses for at være ækvivalent med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber.

Artikel 3

Den tilsynsordning, der er gældende i Bermuda, og som finder anvendelse på tilsyn med forsikrings- eller genforsikringsselskaber i en koncern, anses for at være ækvivalent med ordningen i afsnit III i direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af reglerne om captive forsikringsselskaber og special purpose-forsikringsselskaber.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 af 5. juni 2015 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Bermuda, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande (EUT L 323 af 9.12.2015, s. 22).

Artikel 4

I delegeret afgørelse (EU) 2015/2290 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Bermuda, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikrings-selskaber med hovedsæde i disse lande, foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 af 5. juni 2015 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande«.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

De solvensordninger, der er gældende i Australien, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande, anses for at være midlertidigt ækvivalente med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF.«

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand